

Usnesení

Městský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 25. 6. 2018 v trestní věci odsouzeného **Miloslava D.**, narozeného xxx, trvale bytem xxx, xxx, v současné době ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Praha 4-Pankrác,

takto:

Podle § 283 písm. d) tr. řádu se zamítá návrh na povolení obnovy řízení skončeného pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 3. 4. 2017, sp. zn. 56 T 5/2015, podaný odsouzeným Miloslavem D., narozeným xxx.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 3. 4. 2017, sp. zn. 56 T 5/2015, v právní moci dne 27. 7. 2017 (dále případně též jen „napadený rozsudek“), byl odsouzený Miloslav D. uznán vinným pod bodem 1. rozsudku trestným činem týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31. 12. 2009 (dále jen tr. zákona) a trestným čin kuplířství podle § 204 odst. 1, 2 tr. zákona, pod bodem 2. rozsudku zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, zločinem obchodování s lidmi podle § 168 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku a přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku.
2. Podle skutkových zjištění citovaného pravomocného odsuzujícího rozsudku se odsouzený těchto trestných činů dopustil tím, že:
3. pod bodem 1. „v přesně nezjištěné době nejméně od 1. 6. 2004 do dubna roku 2006, kdy se poškozené Romaně S., rozené P., narozené xxx, podařilo uprchnout z bytu na xxx, a to v blíže neustanovených bytech, konkrétněji na xxx, na xxx, a dále též na xxx, xxx, zneužívaje tísně a závislosti poškozené jako své tehdejší družky, vyphývající jednak ze strachu poškozené z jeho osoby, a to i vzhledem k jejím předchozím zkušenostem, kdy poškozenou, kterou proti její vůli držel uzamčenou ve výše uvedených bytech, fyzicky napadal a psychicky týral, a to tak, že jí dával pěstmi a fackami do různých částí těla, nutil ji chodit spát, a když nechtěla, chodil kontrolovat, zda má zavřené oči, dále jí slovně vybrožoval, že je „kurva“, a taktéž jí vybrožoval zabitím, omezoval v běžném způsobu života, izoloval ji od okolí, vynucoval si veškeré chvíle jejího volného času pro sebe, zakazoval jí styk s jejími přáteli a též chodit ven samotné, kdy ji všude doprovázel, a kdy jí taktéž zakazoval pracovat, a pokud jí toto umožnil, pak ji vždy doprovodil do zaměstnání i z něj, a vydělané peníze jí ihned odebral pod pohrůžkou, že na její rodiče „pošle Albánce“, dále jí taktéž přinutil vzít si v bance několik úvěrů na její jméno a k nákupu zboží na úvěr, a to pro potřeby odsouzeného, kdy koupené věci opětovně prodal, čímž se poškozená zadlužila přibližně do výše 500 000,- Kč, čímž se u poškozené v přímé příčinné souvislosti s jednáním odsouzeného rozvinula duševní porucha jako reakce na závažný stres, porucha přízpůsobení a kdy v inkriminované době poškozená vykazovala taktéž známky syndromu týrané ženy, a kdy taktéž odsouzený přinutil poškozenou opakovaně k pohlavním stykům a dalším sexuálním aktivitám s blíže nezjištěnými muži, kdy poškozená musela na podkladě inzerátu vydaného odsouzeným opakovaně poskytovat blíže nezjištěným mužům tyto sexuální služby, za které jí tyto muži platili odsouzeným stanovenou taxu ve výši 1 000,- Kč až 2 000,- Kč, a kdy takto získané finanční prostředky poškozená musela dle instrukcí odsouzeného tomuto ihned

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

předat, přičemž odsouzený tyto finanční prostředky použil pro svoji potřebu, a to zejména k sázení na výsledky sportovních utkání,“

4. *pod bodem 2. „v přesně nezjištěné době, nejméně od konce roku 2007 do srpna roku 2012, kdy poškozená Aneta R., narozená xxx, od odsouzeného utekla, a to v domě rodičů poškozené v xxx, a dále v pronajatých bytech na xxx, xxx, na xxx, xxx, na xxx, xxx a konečně na xxx, xxx, odsouzený poškozenou jako svoji tehdejší družku psychicky týral, a to tím způsobem, že ji omezoval v běžném způsobu života, kdy ji deptal a vynucoval si veškerý volný čas poškozené pro sebe, žárlil na její kamarády, což vyvrcholilo tím, že jí zakazoval se s nimi stýkat, chodit ven samotné, a kdy ji všude doprovázel, zamykal ji v bytech, kdy poškozená neměla k dispozici klíče, schovával jí mobilní telefon, aby s nikým nemohla komunikovat, že žárlivosti jí zakazoval chodit i do zaměstnání, dále ji donutil psychickým vydíráním vzít si na svoje jméno několik půjček a dále i k podpisu směnec, kdy tímto se poškozená zadlužila do výše až 400 000,- Kč, a kdy pokud poškozená odsouzenému v něčem nerybovala nebo se pokusila o útek, tak ji odsouzený fyzicky trestal, a to pěstmi, fackami a kopy do různých částí těla, a kdy se jeho agresivita a četnost útoků v průběhu doby stupňovala, a poškozená, která se ho bála, veškeré své jednání podřizovala strachu z dalšího napadení, čímž se u poškozené v přímé příčinné souvislosti s jednáním odsouzeného rozvinula duševní porucha spočívající v reaktivní poruše přizpůsobení a v inkriminované době poškozená též vykazovala známky syndromu týrané ženy a rozvinula se u ní posttraumatická stresová porucha, a kdy v blíže neustanoveném bytě na xxx, xxx přinutil opakovaně poškozenou za použití fyzického násilí, a to políčků, kopů a úderů pěstí, a vyvíjením psychického nátlaku spočívajícího v uzamykání poškozené v bytě, nejméně v 8 případech k pohlavním stykům a dalším sexuálním aktivitám s blíže nezjištěnými muži, kdy poškozená musela na podkladě inzerátu vydaného odsouzeným poskytovat těmto mužům sexuální služby, za které jí tyto platili odsouzeným stanovenou taxu ve výši 1 800,- Kč až 2 500,- Kč, a kdy takto získané finanční prostředky poškozená musela dle instrukcí odsouzeného tomuto ihned předat, přičemž odsouzený tyto finanční prostředky použil pro svoji potřebu, a to zejména k sázení na výsledky sportovních utkání, a dále mimo jiné v blíže nezjištěné době v nočních hodinách na přelomu měsíce srpna a září roku 2012, poblíž stanice tramvaje xxx, xxx, odsouzený poškozenou napadl pěstmi a fackami do obličeje a následně ji zvedl a hodil do křoví, poté ji chytil za vlasy a proti její vůli ji odtáhl do blízkého bytu nacházejícího se na xxx, xxx, zde poškozenou dále napadal pěstmi a fackami do břicha a obličeje, kdy při jedné z ran se poškozená ubodila o zed, přičemž na chvíli ztratila vědomí, následně držel poškozenou proti její vůli v zamčeném bytě, nikam ji nepouštěl samotnou, zakázal jí jít k lékaři, aby jí ošetřili zranění, která jí způsobil, poté poškozená na konci měsíce října roku 2012 využila příležitosti, kdy ji odsouzený pustil s nákupem samotnou domů, a utekla zpět k rodičům, a mimo jiné také též v blíže nezjištěné době na přelomu měsíce října a listopadu roku 2012, poté, co si poškozená šla do bytu odsouzeného pro své věci, odsouzený zamkl dveře a poškozená chtěla z bytu utéct, odsouzený ji však strčil na zem se slovy: „Jen počkej, holčičko, co ti udělám za tohle, že jsi mne podvedla!“ Přičemž vytáhl kuchyňský nůž s čepelí dlouhou cca 10 cm, který držel před sebou směrem nahoru a pohrozil poškozené, aby se nehýbala, čímž vzbudil u poškozené obavy o její život a zdraví, a to i s ohledem na předcházející negativní násilné zkušenosti poškozené s odsouzeným, načež poškozená využila chvíle, kdy odsouzený odešel do koupelny a vyběhla z bytu ven, a konečně dne 19. 11. 2012 v 19:00 hodin poté, co poškozená umožnila odsouzenému přistoupit k ní do vozidla VW Vento 1,9 D, RZ xxx na místo spolujezdce, jí v průběhu jízdy začal nařizovat, kam má jet, kdy uvedl, že má nůž, tak aby „neblbla“, kdy poškozená se po předchozích negativních zkušenostech odsouzeného bála a dělala, co jí říkal, kdy jeli tedy do hotelu na xxx, xxx, kde odsouzený odvedl poškozenou na pokoj, který zamkl, poškozená stále po odsouzeném požadovala, aby ji pustil, což ten odmítal a následně poškozené přikázal, aby se svlékla do naha, což také ze strachu udělala, poté jí vzal všechno oblečení včetně mobilního telefonu, prohlížel si kontakty poškozené, kdy se na ně začal dotazovat v tom smyslu, co s dotčenými osobami má, a když mu toto poškozená odmítla říci, začal jí kroutit ruce v zápěstí, tabat jí za vlasy a uši, poté ji udeřil hrbetem ruky do úst, následně nechal poškozenou spát nabou vedle sebe v manželské posteli až do druhého dne, kdy ji následně okolo 9:00 hodin vrátil její věci, odvedl ji zpět do vozidla, kdy společně jeli do bytu odsouzeného v ulici xxx, xxx, kde ji v tomto bytě znovu uzamkl, a kdy dále poškozená musela vyřizovat telefonické hovory dle instrukcí odsouzeného, a kde s ním poškozená zůstala až do dalšího dne, a kdy tohoto dne následujícího okolo 7:00 hodin donutil odsouzený poškozenou dojet jejím vozidlem na policejní služebnu v Hostivaři, kde se poškozená měla nablážit a kde měla policistům říci, že je v pořádku, a kdy následně když poškozená toto učinila a vyšla ven z policejní služebny, odsouzený jí začal vyhrožovat, že jestliže „něco“*

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

policistům řekla, postará se on o to, aby jejího bratra „vyhodili z práce“, a dále, že až její matka půjde z práce, tak že ji zastaví nějakí muži a domů že už určitě nedojde, a poté odsouzený dále prohlásil, že se poškozená chová slušně a že ji tedy pustí do práce, a proto vozidlem odjeli na xxx k místu zaměstnání poškozené a v momentě, kdy poškozená chtěla vystoupit i s klíčky od vozidla, ji odsouzený chytil za zápěstí pravé ruky a vtáhl ji zpět do vozidla, kdy požadoval, aby mu poškozená dala klíče od vozidla a kdy si při tomto sedl obkročmo na poškozenou a z vozidla ji odmítal pustit s výhrůžkou, že pokud bude chtít odejít, tak ji kousne do nosu, kdy se ale poškozená i tak pokoušela z vozidla dostat, přičemž ji odsouzený do nosu opravdu kousnul, a kdy poškozená začala křičet o pomoc, přičemž z vozidla se jí podařilo vystoupit, když jí přišli na pomoc dva náhodní kolemjdoucí muži, a kdy tímto jednáním odsouzený způsobil poškozené zlomeninu nosních kůstek s otokem měkkých tkání nosu a drobnými tržnými rankami na nose a pohmoždění levého zápěstí lehkého stupně s krevním výronem na malíkové straně zápěstí, kdy vzniklé poranění ztížilo poškozené obvyklý způsob života po dobu nejméně jednoho týdne, neboť se jí obtížněji dýchalo nosem pro otok měkkých tkání a trpěla také zvýšenou náchylností ke krvácení z nosu.“

5. Odsouzenému byl za tyto trestné činy a dále za sbíhající se zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku a zločin zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1 tr. zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 5. 2016, sp. zn. 37 T 50/2015, ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2016, sp. zn. 61 To 359/2016, a sbíhající se přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 21. 1. 2015, sp. zn. 24 T 126/2014, uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem.
6. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byly zároveň zrušeny výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 5. 2016, sp. zn. 37 T 50/2015, ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2016, sp. zn. 61 To 359/2016, a výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 24 T 126/2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.
7. Návrhem na povolení obnovy řízení se odsouzený domáhá zrušení výroku nejen o trestu, ale i o vině z citovaného odsuzujícího rozsudku. Svůj návrh odůvodňuje tím, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2016, sp. zn. 61 To 359/2016, byl v dovolacím řízení zrušen usnesením Nejvyššího soudu ze dne 22. 11. 2017, sp. zn. 8 Tdo 1022/2017, přičemž s ohledem na skutečnost, že v projednávané věci byl ukládán souhrnný trest, je dán důvod obnovy řízení. Tento důvod přitom shledává nejen ve vztahu k výroku o trestu, ale i k výroku o vině, neboť dle jeho názoru soud též v otázce viny přihlížel k jednání odsouzeného, za něž byl odsouzen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2016, sp. zn. 61 To 359/2016, o kterém však dle Nejvyššího soudu jsou důvodné pochybnosti.
8. Ve veřejném zasedání odsouzený nad rámec obsahu písemného návrhu na povolení obnovy řízení pouze dodal, že původně uložený trest považuje za nepřiměřeně přísný.
9. Podle § 278 odst. 1 tr. řádu se obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem nebo trestním příkazem, povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.
10. Podle § 283 písm. d) tr. řádu soud návrh na povolení obnovy řízení zamítne, neshledá-li důvody obnovy podle § 278.

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

11. Dokazováním provedeným ve veřejném zasedání především, ve shodě s tvrzeními obsaženými v návrhu na povolení obnovy řízení, bylo prokázáno, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2016, sp. zn. 61 To 359/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, byly v dovolacím řízení zrušeny usnesením Nejvyššího soudu ze dne 22. 11. 2017, sp. zn. 8 Tdo 1022/2017.
12. Zároveň však bylo prokázáno, že ve věci vedené pod sp. zn. 61 To 359/2016 již nově rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 24. 4. 2018, sp. zn. 61 To 359/2016, v právní moci dne 24. 4. 2018. Tímto rozsudkem Městský soud v Praze zrušil podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku výrok o trestu (jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu) z návrhem na povolení obnovy řízení napadeného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 4. 2017, sp. zn. 56 T 5/2015, přičemž sám odsouzenému uložil za veškerou sbíhající se trestnou činnost, včetně všech trestných činů, pro něž byl odsouzen napadeným rozsudkem, souhrnný trest.
13. Na základě takto učiněných zjištění soud především konstatuje, že usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 11. 2017, sp. zn. 8 Tdo 1022/2017, vydané ve sbíhající se trestní věci, včetně závěrů v tomto usnesení obsažených, nemohlo mít žádný vliv na výrok o vině v napadeném rozsudku. Jednalo se totiž o zcela odlišnou trestní věc.
14. Odsouzený ve svém návrhu patrně vychází ze zmínky na str. 33 napadeného rozsudku, kde soud v odůvodnění uvedl, že trestněprávně relevantní míru společenské škodlivosti spatřuje zejména v tom, že se odsouzený předmětného jednání dopustil s určitými obměnami celkem ve vztahu ke třem poškozeným (a odkázal též právě na sbíhající se trestní věc). K tomu však soud především konstatuje, že tato věta byla zcela evidentně vztažena pouze k možným právním úvahám soudu ohledně zásady subsidiarity trestní represe (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku), nicméně vzhledem k vysoké typové i individuální společenské škodlivosti projednávané trestné činnosti (jež se ostatně promítla i ve výši trestu, který byl odsouzenému vyměřen) je zřejmé, že naprosto nepřichází v úvahu, bez ohledu na skutková zjištění učiněná ve sbíhající se trestní věci, případná teze o nedostatku společenské škodlivosti jednání odsouzeného, a tedy nedostatku jeho trestnosti. Touto otázkou se ostatně se stejnými závěry jako soud I. stupně (a aniž by ve svých úvahách odkazovaly na sbíhající se trestní věc či na třetí poškozenou) podrobně zabývaly jak odvolací soud (na str. 13 svého rozhodnutí), tak i soud dovolací (na str. 13-14 svého rozhodnutí). Zcela na okraj pak lze ostatně dodat, že rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2018, sp. zn. 61 To 359/2016, byl odsouzený opět pravomocně uznán vinným mimo jiné zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku spáchaným k újmě třetí poškozené, takže ani v tomto ohledu – jak již soud zdůraznil, z hlediska výroku o vině v projednávané věci beztak nerelevantním – k žádné podstatné změně nedošlo.
15. Pakliže se jedná o výrok o trestu, zdůrazňuje soud, že tento výrok byl již pravomocně zrušen při ukládání souhrnného trestu rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2018, sp. zn. 61 To 359/2016, v právní moci dne 24. 4. 2018, tedy tento výrok nyní neexistuje a samostatně jej nelze již úspěšně napadnout. Soud navíc dodává, že ani z hlediska materiálního k žádné újmě odsouzeného rozhodně nedošlo, neboť mu byl uložen, byť v jiném řízení, jeden souhrnný trest za veškerou sbíhající se trestnou činnost. (Ve skutečnosti byl tento trest dokonce uložen nesprávně, neboť Městský soud v Praze v citovaném rozsudku ve věci 61 To 359/2016 při ukládání souhrnného trestu fakticky převzal ve prospěch odsouzeného nesprávnost obsaženou již v napadeném rozsudku, jímž byl ukládán souhrnný trest i za trestnou činnost, za niž měl být uložen trest samostatný, což však v odvolacím řízení nemohl odvolací soud vzhledem k zákazu *reformationis in peius* napravit; nadále tedy platí, že odsouzenému byl uložen jeden trest namísto trestů dvou, které mu správně uloženy být měly).

16. Uváděl-li odsouzený ve veřejném zasedání, že se mu uložený trest jeví nepřiměřeně přísný, nejedná se o žádnou novou skutečnost či nový důkaz ve smyslu § 278 odst. 1 tr. řádu, odůvodňující povolení obnovy řízení, pouze o vyjádření nesouhlasu s již pravomocným rozhodnutím.
17. Soud proto, z důvodů podrobně rozebraných výše, žádost odsouzeného o povolení obnovy řízení jako zcela nedůvodnou zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost má odkladný účinek.

Praha 25. června 2018

Mgr. Jan Šott, v.r.
předseda senátu